

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In illud Matthæi, Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus,
& c. Et de eleemosyna. Sermo IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

In illud Matthei, Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, &c. Et de eleemosyna. Sermo IX.

Agit nobiscum Deus, agit in hoc saeculo, ne quid nobis pereat in futuro: sicut ex ipso lucet principio lectionis. *Attendite, inquit, ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercedem non habetis apud patrem vestrum, qui in cœlis est.* Matt. 6.
 Et quomodo quod fit ab hominibus, coram hominibus non fit? patentis iustitiae latet sensus, publici operis quod secretum? Qui potest celare radios solis, iustitiae poterit occultare fulgorem. Iustitia lux rerum cœlicis non velatur obscuris. Iustitia cum sibi facto claret, omnes illustrat exēplo. Et quid est quod eam Dominus coram hominibus fieri non vult, per quam statum capiunt res humanæ? Et ubi est illud? Sic luceat Matt. 5. lux vestra coram hominibus: ut videant opera vestra bona, & glorificant patrem vestrum qui in cœlis est. Quomodo iustitiam vult celare cuius opera vult sic elucere? Fratres hic præceptio cœlestis vult iactantiam tollere, auferre pompam, vanitatem demere, summonere inanem gloriam: sic iustitiam vult celare. Iustitia, quæ per se sibi abundat ad gloriam, spectaculum populi, vulgi laudes, fauores hominum, mundi gloriam nō requirit: à Deo genita cœlum spectat, in oculis agit diuinis, supernis virtutibus mixta semper à Deo solo, ut glorificetur, expectat. Sed hæc est iustitia, quæ ex Deo est: illa vero iustitia quæ est hypocrisis, iustitia non est, mentitur oculis, fallit aspectum, videntibus illudit, decipit audientes, seducit turbas, trahit populos, famam vendit, emit clamorē, fit seculo. Deo non fit, mercedē rapit præsentem, præmium non quærit in futuro, cæcat oculos, cæca ipsa non videns vult videri, propter quam cæcitatem Christus præsenti

præsenti sic inchoat in præcepto. Attendite. Hoc est, ne gestiatis attendi. Ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus. Quare? Ne videamini ab eis. Et si visi fueritis: quid? Mercedem non habetis apud patrem vestrum, qui in cœlis est. Fratres, hic Dominus nō indicat, sed exponit, pandit cogitationū dolos, secreta mentiū nudat, iniuste iustitiam tractantibus modum iustæ retributionis indicit. Iustitia, quæ se humanis oculis locat, diuini patris non potest expectare mercedem: voluit videri, & visa est; voluit hominib. placere, & placuit, habet mercedem quam voluit: præmium quod habere noluit, non habebit. Qua verò de causa sint hæc præmissa, ex sequentibus audiamus. Cùm facis eleemosynam, noli tuba canere ante te: sicut hypocrita faciunt. Bene tuba, quia talis eleemosyna hostilis est, non civilis, non misericordiæ dedita, sed clamori: seditionis vernula, non alumna pietatis: ostentationis nudatio, non commercium charitatis. Eleemosynam quis ostentat, insultat. Tu, inquit, cum facis eleemosynam, noli tuba canere ante te: sicut hypocrita faciunt in Synagogis, & in vicis, ut glorificantur ab hominibus. Amen dico vobis reperunt mercedem suam. Audistis quemadmodum notat eleemosynam in conuentu, in plateis, in triuiis, nō impensam ad leuamen pauperum, sed hominum propositam ad fauorem, ut probetur misericor diam vendere, non donare. Fugienda est hypocrisia, fugienda fratres quæ captiua gloriæ verecundiam pauperū nō reuelat, sed fatigat: quæ de gemitu inopis p̄pam suæ gloriationis inquirit: quæ suā laudē dilatat pauperis ex dolore, quæ de miseria petentis famā suæ ostentationis expandit. Sed dicit aliquis. Ergo in conuentu, in plateis, in triuiis, neganda est misericordia: non præbendus est vietus? Plane & in omni locq, & in omni tempore facienda est misericordia, præbendus est vietus

Etus, nuditas est regenda: sed sic quomodo docuit misericordiae author, ut misericordia non terrae sit nota, sed caelo: non hominibus insinuata, sed Deo. In plateis, in triuīis suū pietas habet secretum: ē contra platea, triuīum est, cum in secreto facit hypocrita nil secretum. Fratres, Deus monēdo sic vota culpat, non loca: sensum, non opera: studium, non datorē: arguit largientem ad suā famam, non ad pauperis famam: iudicat non ubi facias, quando facias, sed qualiter facias: quia Deus de cordib⁹, non de manib⁹ facta meritur: & de sensu, non de locis operum colligit qualitatem. Misericordiam coram se solum vult fieri, qui solius est misericordiae, & remunerator, & testis, & qui dicit: Esutui, & dedistis mihi māducare. Vult in paupere sibi dari: & qui vult sibi dari, vult quod datum est se debere, & qui vult se debere quod datum est: vult largientibus nil perire. Deus parua poscit, maxima redditurus. Vnde homo si in paupere Deo fœneras, testes homines non requiras: fides arbitros non requirit. De accipientis fide disputat, qui sine mediatorib⁹ nil dat: qui credita diffamat, vrit verecundia debitorem. Ergo homo daturus Deo, da secreto: ut quod dederis, non sit oneris, sed honoris. Ob hoc ad te venit tuus dirator in paupere, ut eum non dubites accepta reddere, qui tibi gratis dedit habere quod dares. Quam verò in paupere sit verecūda paupertas, quod largitatis tuæ quærat secretū, aperit ipse, cum dicit: Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Putas quam vult nescire alterum: qui te ipsum qui facis, vult aliqua tui parte nescire? Nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Sicut sunt nobis in dextera parte virtutes, ita nobis pars vitiorum in sinistra. Ergo ut opus est dexteræ, quod facit tacitus dator, quid facit dator garrulus, hypocritis

Mat. 5.

pocrisis est sinistræ. Hypocrisis dolus, simulatio, fraus, mendacium, elatio, tumor, iactantia, insistunt nobis, & imminent à sinistris. Quoties ergo nobis cum bonitate, pietate, cum misericordia causa est, nesciat hoc sinistra. Sinistra est, quæ nobis animarum prælia semper indicit, & ne virtutes in effectum veniant, elaborat. Ne sit pietas, impietas agit: ne eleemosyna vindicet, cupiditas pugnat, furti auaritia, ne misericordia conualescat, ne innocentia, puritas, simplicitas, sanctitas regnet, hypocrisis sola confligit, quam Christus à nobis tali prædicatione secludit: *Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua.* Fratres, in hoc sæculo fugiamus quæ à sinistris sunt, si in futurū à dextris desideramus astante, & audire. Venite benedicti patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi. Homo, da in terra pauperi, quæ tibi manere vis in cœlo. Homo, commilita hic pauperi, si vis ibi regnare cum ipso Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in sæcula sæculorum, Amen.

Matt. 2.

In Psalmum XXVII I. Sermo X.

OMNES qui arduas operum subleuant, & solantur angustias, probant ad solatium laboris datā nobis naturaliter cantilenam. Hinc nautæ cantu superant marina discrimina, hinc immensa pondera adducunt leuamine canticorum, hinc viantes colles arduos facit transcendere vox sonora, hinc præliatores ipsos præcedens cantus subire concitat amara bellorum. Ac ne multis, omne quod duri est operis, quod laboris, dulcis vincit & efficit cantilena. Sic nos fratres Quadragesimæ ieunio cantica diuina iungamus ut abstinentiæ pondus cœlestis temperet, & subleuet symphonia, prouocante nos ad hæc Dauid beato